

σπιτιοῦ τοῦ Νικόλα τοῦ Πετινάκη τὸ ὁ / ποῖο τῆς τὸ δώνειν μετὴν κοντετζιὸν
ἐτούτην ὅτιν ἂν κάμη παιδὶ καὶ γενῇ καὶ παν / τρέψην τον νὰ τοῦ τὸ δίδην διὰ πουρ-
κίν, εἰ δὲ καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ κάμην καὶ ἀποθάνην / ἄκληρην χωρὶς παιδιὰ νὰ
στρέφεται πάλιν τὸ αὐτὸν σπῖτιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν / παπᾶ εἰς τοὺς κληρο-
νόμους του καὶ νὰ μὴν ἤμπορῇ ἡ αὐτὴν Εὐδοκία τὸ αὐτὸν σπῖτιν μήτεν / νὰ τὸ
πουλήσῃν μήτε νὰ τὸ πουλήσῃν μήτε νὰ τὸ ἀλλάξῃν μήτε ἀλλέως νὰ τὸ πράξῃν ἃ
δὲν εἶναι μετὴν βουλή / τοῦ ἄνωθεν εἰρημένου ἀφέντην παπᾶ. Ἐδῶ παρὼν καὶ ἡ
ἄνωθεν Εὐδοκία καὶ στέργειν / ὡς ἄνωθεν τῆς κάνειν τὴν κοντετζιόνε. Οὕτως ἔμεινα
οἱ μερίδες κοντέντοιν καὶ ἃ / νεπαμένοι βάνοντας καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους βε-
βαιώνοντάς τον καὶ ὑπὸ χειρὸ / ς τοῦ ὁ ἄνωθεν ἀφέντην πα / πᾶς καὶ τὰ ἐξῆς.—

/ —Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν—

/ —Σταμάτης Ταρόδος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε—

/ —Ἀντώνης Σπανόπουλος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε—

/ —Ἰάκωβος Ταμέτζος μαρτυρᾷ τὰ ἄνωθε—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

46

Ἐξόφληση

φ. 31^Γ

/ Φ 28

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ἐν μηνὶ Μαγίου 31/ ἐνεφανί-
στην / σαν εἰς τὴν μπαρρησίᾳ κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου καὶ εἰς τοὺς κάτω-
θεν ἃ / ξιόπιστους μαρτύρους ὁ εὐγενὴς μισέρ Φίλιππος Κωσταντῇ Μαροῦς καὶ ὁ
κύρ Δη / μήτρης Ξενάκης λέγοντας ὁ αὐτὸς κύρ Δημήτρης πὼς τὰ πράματα ὅ / που
τοῦ ἐπαντικίασεν ὁ Σταμάτης Σαχᾶς εἰς τὴν Μποταμία λεγόμενα / Σκλάβας διὰ
ρεάλια τέσσερα καθὼς γράφειν ἡ γραφὴν του ὅπου ἔχει καμω / μένην εἰς ταῖς
πράξαις κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου τὰ ἔλαβε ἐδῶ / πρεζέντε ἀπὸ τὸν ἄνω-
θεν μισέρ Φίλιππον καὶ ρεφουδάρει του τὰ ἄνω λεγό / μενα πράματα ἐπειδὴν καὶ ὁ
ρηθεὶς μισέρ Φίλιππος νὰ ἔδωσεν εἰ / κοσιν ὀκτὼν ρεάλια διὰ τὰ αὐτὰ ἄνω εἰρη-
μένα πράματα διὰ / χρέος τῆς ποτὲ Γλέντας τῆς γυνῆς τῆς πρώτης τοῦ ἄνωθεν
Σαχᾶ κα / θὼς γράφει ἡ πουλησίᾳ τῶν αὐτῶν πραγμάτων ὅπου τοῦ ἔκαμε ὁ ρη /
θεὶς Σαχᾶς εἰς ταῖς πράξαις κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου καὶ εἰς / τοῦτον
ἔλαβε ὁ αὐτὸς κύρ Δημήτρης τὰ ἄνωθεν τέσσεραν ρεάλια καὶ ἀπὸ τὴν / σήμερον
ρεφουδάρειν τοῦ ρηθέντος μισέρ Φιλίππου τὸ ἄνωθεν μπατίκιν / ὡς ἀτζιάνος καὶ

προτιμητέος ὅπου ἦτον ἐπειδὴν καὶ νὰ ἔδωσεν τὸ / πολὺ χρέος τὰ εἴκοσιν ὀκτῶν
ρεάλια καὶ οὕτως λέγειν ὅτιν ἡ γρα / φὴν τοῦ παντικιοῦ ὅπου τοῦ ἔκαμε ὁ Σαχὰς
νὰ εἶναι νουλάδα καὶ νὰ / μὴν ἀξίζην ὡσὰν νὰ μὴν νῆθελε γενῆν πώποτε. "Οθεν βε-
βαιώνεται τὸ / παρὸν καὶ μὲ τοὺς κάτωθεν ἀξιόπιστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια / καὶ
τὰ ἐξῆς.

/ — Δημήτριος Κόκκος μαρτυρῶ: σᾶνωθε:—

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας ὡς ἄνωθε—

/ — Τζανέτης Κόκκος μάρτυρας—

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

47

Πατριμόνιο

φ. 31^v

/ Φ 28

/ + Εἰς δόξαν καὶ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος Πατὴρ, Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνευμάτου
[καὶ τῆς] / ὑπὲρ εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. /
1680/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 14/ κατὰ τὸ νέο εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ μεγαλειοτά / του ἀφέν-
την Νικολέτου Σουμαρούπα παρὼν καὶ ἡ ἀρχόντισσάν του κυρία / Ἐνκατερίνα θέ-
λου τὴν σήμερον μὲ καλήν τος γνώμην καὶ μὲ ἴδιαν τος βουλή / καὶ θέλησιν καὶ ποι-
οῦσιν τὸ παρὸν πατριμόνιο καὶ πουργοτάζουν τὸν ἀρχοντό / πουλόν τος τὸν {τὸν}
Χουρσὴ καὶ ἐν μπρώτοις τοῦ δίνου τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην / τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς
κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν τος, ἔπειτα διὰ προικίν του καὶ / μερέτιν τοῦ πατρι-
μόνιόν του ἀρχὴν τοῦ τάξειν ὁ πατέρας του ὁ ἀφέντη Νι / κολέτος τὸ χωράφιν
ὅπου ἔχειν στὸ Σανκρὶ λεγόμενον Βαταλιακό* το ἔ / χειν ἀπὸ γονικόν του, ἀκόμη
τὸ χωράφιν ὅπου ἔχειν στὸν ὅμοιον τόπον / τοῦ Σανκρίου τὸ ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τὸν
Γεώργην Ἀθηναῖο ἀκόμη τὰ δύο κομ / μάτια τὰ χωράφια τὰ ἔχειν ἀγορὰ λεγό-
μενα τῆς Ριβάρενας, ἀκό / μη τὸ χωράφιν ποὺ ἔχειν στοῦ Τούρκου τὸ Λαγγάδιν
τὸ ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τὸ Μα / νώλην Στεφανάκην, ἀκόμη τὸ ἀμπέλιν ὅπου ἔχειν στὰ
Πρινάρια / ἡγου στὸ Σανκρὶ τὸ ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τὸ Γιάννην τῆς Μαρούλας, ἀκόμα
/ τάξειν τον καὶ ἡ ἄνωθέν του μητέρα τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχουν εἰς τὰ Πέρι διὰ / τὸ
ὁποῖο τὸ ἔχουσιν ἀπὲ τὸν Δημήτρη Γρίσπο ἀγορὰ ἂν καλὰ καὶ νὰ γράφην ἡ ἀγορὰ

* Εἰς τὸ περιθώριον γράφεται Βασιλιακό δι' ἄλλης χειρός.

